

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B****PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/912**

z dne 30. junija 2020

o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

(UL L 208I, 1.7.2020, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1052 z dne 16. julija 2020	L 230	26	17.7.2020
► <u>M2</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1144 z dne 30. julija 2020	L 248	26	31.7.2020
► <u>M3</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1186 z dne 7. avgusta 2020	L 261	83	11.8.2020
► <u>M4</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1551 z dne 22. oktobra 2020	L 354	19	26.10.2020
► <u>M5</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/2169 z dne 17. decembra 2020	L 431	75	21.12.2020
► <u>M6</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2021/89 z dne 28. januarja 2021	L 33	1	29.1.2021
► <u>M7</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2021/132 z dne 2. februarja 2021	L 41	1	4.2.2021
► <u>M8</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2021/767 z dne 6. maja 2021	L 165 I	66	11.5.2021
► <u>M9</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2021/816 z dne 20. maja 2021	L 182	1	21.5.2021

▼ B**PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/912**

z dne 30. junija 2020

o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve**▼ M8**

1. Države članice bi morale s 6. majem 2021 začeti usklajeno in postopoma odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za rezidente tretjih držav iz Priloge I.

▼ M7

Za določitev tretjih držav, za katere bi bilo treba odpraviti sedanjo omejitev nenujnih potovanj v EU, bi bilo treba upoštevati epidemiološko stanje v zadevnih tretjih državah in dodatna merila iz tega priporočila.

▼ B

2. ► M7 V zvezi z epidemiološkim stanjem bi bilo treba uporabiti naslednja merila:

— „stopnjo skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju“, tj. skupno število na novo sporočenih primerov COVID-19 na 100 000 prebivalcev v predhodnih 14 dneh;

— trend gibanja stopnje novih primerov v istem obdobju v primerjavi s predhodnimi 14 dnevi je stabilen ali se zmanjšuje;

— „stopnjo testiranja“, tj. število testov na okužbo s COVID-19 na 100 000 prebivalcev, opravljenih v predhodnih sedmih dneh;

— „stopnjo pozitivnih testov“, tj. odstotni delež pozitivnih testov v skupnem številu testov na okužbo s COVID-19, opravljenih v predhodnih sedmih dneh;

▼ M9

— naravo virusa, prisotnega v državi, zlasti ali so bile odkrite spremljane različice ali zaskrbljujoče različice virusa. Spremljane različice in zaskrbljujoče različice kot take oceni Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) na podlagi ključnih lastnosti virusa, kot so prenosljivost, resnost in zmožnost, da ne sproži imunskega odziva.

▼ B

Tretje države bi morale za vključitev v Prilogo I izpolnjevati naslednje pragove: stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju ni večja od ► M9 75 ◀, stopnja testiranja je nad 300, stopnja pozitivnih testov pa ni več kot 4%. Poleg tega se lahko upošteva splošni odziv na COVID-19, zlasti razpoložljive informacije o vidikih, kot so nadzor, sledenje

▼ B

stikom, zajezitev širjenja, zdravljenje in poročanje ter zanesljivost razpoložljivih informacij in virov podatkov in po potrebi skupna povprečna ocena za vse zmogljivosti iz Mednarodnega zdravstvenega pravilnika (MZP). ◀

▼ M9

Podatke v zvezi s „stopnjo testiranja“, „stopnjo pozitivnih testov“ ter „spremljanimi in zaskrbljujočimi različicami“ bi moral zagotoviti Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) na podlagi informacij, ki so mu na voljo. Te podatke bi bilo mogoče dopolniti z informacijami, ki bi jih zagotovile delegacije EU, SZO ali drugi centri za obvladovanje bolezni, ko bi bile na voljo, tudi na podlagi kontrolnega seznama, priloženega sporočilu z dne 11. junija 2020.

ECDC bi moral poleg informacij iz prvega odstavka točke 2 objaviti in redno posodabljati zemljevid, ki prikazuje stanje v zvezi z zaskrbljujočimi in spremljanimi različicami v tretjih državah.

▼ B

3. Pri odločanju o tem, ali začasna omejitev nenujnih potovanj v EU velja za državljana tretje države, bi moral biti odločilni dejavnik prebivališče v tretji državi, za katero je bila odpravljena omejitev nenujnih potovanj (in ne državljanstvo).
4. Svet bi moral vsaka dva tedna pregledati in po potrebi posodobiti seznam tretjih držav iz Priloge I po tesnem posvetovanju s Komisijo ter ustreznimi agencijami in službami EU ter po splošni oceni na podlagi metodologije, meril in informacij iz odstavka 2.

▼ M7

Omejitve potovanj se v skladu s spremembami nekaterih navedenih pogojev in posledično spremembo ocene epidemiološkega stanja lahko v celoti ali delno odpravijo ali ponovno uvedejo za določeno tretjo državo, ki je že navedena v Prilogi I.

Kadar se epidemiološke razmere hitro poslabšajo in zlasti kadar se odkrije velika incidenca različic virusa, ki vzbuja zaskrbljenost, se lahko hitro ponovno uvedejo omejitve nenujnih potovanj za tretje države, ki so že navedene v Prilogi I.

▼ M7

Za odpravo začasne omejitve nenujnih potovanj v EU za tretje države iz Priloge I bi bilo treba za vsak primer posebej upoštevati vzajemnost, ki je zagotovljena za območje EU+.

5. Države članice bi morale močno odsvetovati nenujna potovanja z območja EU+ v države, ki niso navedene v Prilogi I.

- **M7** 6. ◀ Če začasna omejitev potovanja še naprej velja za tretjo državo, bi morale biti naslednje kategorije oseb – ne glede na namen potovanja – izvzete iz omejitve potovanja:

▼ B

(a) državljani Unije v smislu člena 20(1) PDEU in državljani tretjih držav, ki imajo v skladu s sporazumi med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter zadevnimi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, enakovredno pravici državljanov Unije, ter njihovi družinski člani ⁽¹⁾;

(b) državljani tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas v skladu z Direktivo o rezidentih za daljši čas ⁽²⁾, in osebe, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih direktiv EU ali nacionalne zakonodaje ali ki imajo nacionalne vizume za dolgoročno bivanje, ter njihovi družinski člani.

▼ M9

Poleg tega bi morala biti nujna potovanja dovoljena posebnim kategorijam potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II.

▼ M7

Kadar se epidemiološke razmere hitro poslabšajo in zlasti kadar se odkrije velika incidenca različic virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost, lahko države članice začasno omejijo kategorije potnikov, ki so navedene v Prilogi II. Še naprej bi bilo treba dovoliti potovanja iz nujnih razlogov.

⁽¹⁾ Kot so opredeljeni v členih 2 in 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

▼ M9▼ M7

Svet lahko na podlagi navedene metodologije, meril in informacij na predlog Komisije pregleda seznam posebnih kategorij potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II, ob upoštevanju socialnih in ekonomskih vidikov ter splošne ocene razvoja epidemiološkega stanja.

▼ M9

- 6a. Brez poseganja v točko 6(a) in (b) bi države članice, kadar sprejmejo dokazilo o cepljenju, da bi opustile omejitve potovanj, uvedenih zaradi omejevanja širjenja COVID-19, načeloma morale začasno omejitev nenujnih potovanj v EU odpraviti tudi za potnike iz tretjih držav, ki so zadnji priporočeni odmerek enega od cepiv proti COVID-19, odobrenega v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, prejeli najpozneje 14 dni pred vstopom na območje EU+.

Države članice bi lahko začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za zadevne potnike odpravile tudi, kadar so ti zadnji priporočeni odmerek enega od cepiv proti COVID-19, za katerega je bil zaključen postopek za uvrstitev na seznam SZO cepiv za nujno uporabo, prejeli najpozneje 14 dni pred vstopom na območje EU+.

V ta namen bi moral državljan tretje države, ki želi opraviti nujno potovanje v državo članico, imeti veljavno dokazilo o cepljenju proti COVID-19. Države članice bi lahko imele možnost sprejemati potrdila o cepljenju iz tretjih držav, ki vsebujejo vsaj minimalni podatkovni niz, kot so identifikacija osebe, vrsta cepiva in datum cepljenja, v skladu z nacionalnim pravom, pri čemer se upošteva, da morajo imeti možnost preveriti verodostojnost, veljavnost in celovitost potrdila ter to, ali vsebuje vse ustrezne podatke.

Kadar se države članice odločijo odpraviti omejitve za potnike, ki imajo veljavno dokazilo o cepljenju proti COVID-19, bi morale za vsak primer posebej upoštevati vzajemnost, ki je zagotovljena za območje EU+.

▼ B

- M7 7. ◀ ► M9 Brez poseganja v točko 6a ◀ ► M7 Države članice bi morale zahtevati, da imajo osebe, ki potujejo iz katerega koli nujnega ali nenujnega razloga, funkcije ali potrebe, razen delavcev v prevozništvu in obmejnih delavcev, negativne teste na COVID-19 na podlagi testa

▼ B

verižne reakcije s polimerazo (PCR), opravljenega ne prej kot 72 ur pred odhodom, in da predložijo ustrezno dokazilo o takem rezultatu testa v obliki, ki jo določijo organi.

Če testi ob odhodu niso mogoči, bi morale imeti osebe iz točke 6(a) in (b) možnost, da opravijo test po prihodu v skladu z nacionalnimi postopki. To ne posega v nobeno obveznost, da se po prihodu izvedejo nadaljnji ukrepi, vključno s karanteno.

Poleg tega lahko države članice zahtevajo samoosamitev, karanteno in sledenje stikov za obdobje do 14 dni ter po potrebi nadaljnje testiranje na COVID-19 znotraj istega obdobja, če pri potovanju iz iste tretje države uvedejo enake zahteve za svoje državljane. Države članice bi morale uvesti take zahteve za potnike, ki prihajajo iz tretje države, v kateri je bila odkrita različica virusa, ki vzbuja zaskrbljenost, zlasti karanteno ob prihodu ter dodatno testiranje ob prihodu ali po njem. ◀

▼ M9

7a.

Kadar se epidemiološke razmere v tretji državi ali regiji hitro poslabšajo in zlasti kadar je odkrita zaskrbljujoča ali spremljana različica, bi morale države članice izjemoma sprejeti nujno začasno omejitev za vsa potovanja v EU za državljane tretjih držav, ki prebivajo v tej tretji državi. Ta omejitev potovanj se ne bi smela uporabljati za osebe iz točke 6(a) in (b) ter za potnike iz točke i in točk od iv do ix Priloge II. Kljub temu bi morali ti potniki opravljati ustrezna in redna testiranja, tudi pred odhodom, kot je določeno v točki 7, ter iti v samoizolacijo/karanteno, tudi če so zadnji priporočeni odmerek enega od cepiv proti COVID-19, odobrenih v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, ali enega od cepiv proti COVID-19, za katerega je bil zaključen postopek za uvrstitev na seznam SZO cepiv za nujno uporabo, prejeli najpozneje 14 dni pred vstopom na območje EU+.

Kadar država članica uporabi take omejitve, bi morale države članice, ki se sestajajo v okviru struktur Sveta, usklajeno in v tesnem sodelovanju s Komisijo čim prej preučiti trenutno stanje. Take omejitve bi bilo treba pregledati vsaj vsaka dva tedna, ob upoštevanju razvoja epidemiološkega stanja.

▼ **M9**

- 7b. V zvezi s potovanjem za potnike, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, kot je določeno v Prilogi II, velja:
- države članice se lahko na usklajen način odločijo, da bodo opustile nekatere ali vse navedene ukrepe v primerih, ko bi tak ukrep oviral sam namen potovanja;
 - za osebe v prevozništvu, pomorščake in obmejne delavce države članice za vstop na območje EU+ ne bi smele zahtevati nič drugega kot negativen hitri antigenski test ob prihodu. V posebnem primeru oseba v prevozništvu, ki prihaja iz države, v kateri je odkrita velika incidenca različic virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost, lahko države članice pred odhodom zahtevajo negativni hitri antigenski test;
 - letalsko osebo bi moralo biti izvzeto iz kakršnega koli testiranja, če je bilo njihovo bivanje v tretji državi krajše od 12 ur, razen če pridejo iz tretje države, v kateri je bila odkrita različica, ki vzbuja zaskrbljenost; v tem primeru bi bilo treba opraviti sorazmerno testiranje.
- To ne posega v splošne zahteve javnozdravstvenega varstva, ki jih lahko uvedejo države članice, kot sta omejevanje fizičnih stikov in zahteva po nošenju maske.

▼ **M7**

8. Države članice bi morale pripraviti obrazec za lokalizacijo potnika in zahtevati, da osebe, ki vstopajo v EU, ta obrazec predložijo v skladu z veljavnimi zahtevami glede varstva podatkov. Pripravlja se skupni evropski obrazec za lokalizacijo potnika, ki bi ga lahko uporabljale države članice. Kjer je to mogoče, bi bilo treba uporabiti digitalno možnost za informacije o lokalizaciji potnika, da bi poenostavili obdelavo in pospešili sledenje stikov, hkrati pa zagotovili enak dostop za vse državljane tretjih držav.

▼ **B**

- ▶ **M7** 9. ◀ Država članica ne bi smela sprejeti odločitve o odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU za določeno tretjo državo, dokler odprava omejitev ni usklajena v skladu s tem priporočilom.
- ▶ **M7** 10. ◀ Rezidenti Andore, Monaka, San Marina in Vatikana/Svetege sedeža bi se morali za namene tega priporočila obravnavati kot rezidenti EU.
- ▶ **M7** 11. ◀ To priporočilo bi morale izvajati vse države članice na vseh zunanjih mejah.

▼ **M8**

PRILOGA I

Tretje države in posebna upravna območja, na rezidente katerih ne bi smela vplivati začasna omejitev nenujnih potovanj v EU na zunanjih mejah:

I. DRŽAVE

1. AVSTRALIJA
2. IZRAEL
3. NOVA ZELANDIJA
4. RUANDA
5. SINGAPUR
6. JUŽNA KOREJA
7. TAJSKA
8. KITAJSKA (*)

II. POSEBNA UPRAVNA OBMOČJA LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

Posebno upravno območje Hongkong (*)

Posebno upravno območje Macao (*)

(*) s pridržkom potrditve vzajemnosti

▼ B*PRILOGA II*

Posebne kategorije potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati:

- (i) zdravstveni delavci, raziskovalci na področju zdravstva in poklicni oskrbovalci starejših;
- (ii) obmejni delavci;
- (iii) sezonski delavci v kmetijstvu;
- (iv) osebje prevoznikov;
- (v) diplomati, uslužbenci mednarodnih organizacij in osebe, ki jih povabijo mednarodne organizacije, ker je njihova prisotnost potrebna za dobro delovanje teh organizacij, ter vojaki, humanitarni delavci in osebje civilne zaščite, ki opravljajo svoje naloge;
- (vi) potniki v tranzitu;
- (vii) potniki, ki potujejo iz nujnih družinskih razlogov;
- (viii) pomorščaki;
- (ix) osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito ali potujejo iz drugih humanitarnih razlogov;
- (x) državljani tretjih držav, ki potujejo zaradi študija;
- (xi) visoko kvalificirani delavci iz tretjih držav, če je njihova zaposlitev nujna z ekonomskega vidika, dela pa ni mogoče preložiti ali opraviti v tujini.